

Diòcesi de Lleida

Litúrgics

4

**Textos per a la
Celebració Eucarística
i Litúrgia de les Hores**

Beat Francesc Castelló i Aleu
28 de setembre

**Els textos propis han estat aprovats degudament
per la *Sagrada Congregació del Culte Diví
i Disciplina dels Sacraments.***

Francesc Castelló i Aleu va néixer a Alacant l'any 1914. Estudià a Lleida i Barcelona, dedicant-se activament a l'apostolat, principalment entre els joves, destacant sempre per la seva alegria i generositat. Després de declarar-se catòlic, és condemnat a mort; en aquesta circumstància, dóna ànims als seus companys, perdona els que atemptaren contra la seva vida i mor afusellat el 29 de setembre de 1936, al Cementiri de Lleida.

Ofici de lectura

SEGONA LECTURA

D'una carta del beat Francesc Castelló, escrita en la presó a les seves germanes Teresina i Maria.

(Il Servo di Dio Francesc Castelló Aleu, Ciudad del Vaticano 1988, p. 25-26)

Ofereixo a Déu els sofriments d'aquesta hora

Acaben de llegir-me la pena de mort i mai he estat més tranquil que ara. Tinc la seguretat que aquesta nit estaré amb els meus pares al cel, allí us esperaré a vosaltres.

La providència de Déu ha volgut escollir-me a mi per víctima dels errors i els pecats fets per nosaltres. Jo vaig amb gust i tranquil·litat a la mort. Mai com ara tindrè tantes probabilitats de salvació.

Ja s'ha acabat la meva missió en aquesta vida, ofereixo a Déu els sofriments d'aquesta hora.

No vull de cap manera que em ploreu: és l'únic que us demano. Estic molt i molt content. Us deixo amb pena a vosaltres que tant us estimava, però ofereixo a Déu aquest afecte i tots els lligams que em retindrien a aquest món.

Teresina: Sigues valenta! No em ploris! Jo sóc el que he tingut una sort immensa, que no sé com agrair a Déu! He cantat “l’amunt, que és el camí d’un dia” amb tota la propietat. Perdona les penes i sofriments que t’he causat involuntàriament. Jo sempre t’he estimat molt. No vull que ploris, sents?

Maria: Pobra germaneta meva. Tu també seràs valenta i no et colpirà aquest cop de la vida. Si Déu et dóna fills, fes-los-hi un petó de part meva, del seu oncle que els estimarà des del Cel...

RESPONSORI

R/. Déu ens contempla, Crist i els seus àngels ens miren mentre lluitem per la fe.

*Quina dignitat més gran, quina felicitat més plena, és lluitar sota la mirada de Déu i ser coronats per Crist.

V/. Revestim-nos de força i preparem-nos per la lluita amb esperit indomable, amb una fe sincera, amb un lliurament total.

*Quina dignitat més gran.

Celebració Eucarística

(Del comú de màrtirs)

COL·LECTA

Déu omnipotent i etern,
que donàreu al beat Francesc,
en la seva joventut, la fermesa de la fe
i el zel de la caritat en el martiri;
concediu als vostres fidels que,
imitant el Crist,
creixem en l’amor a vós i al proïsme.
Per nostre Senyor Jesucrist.

LECTURA PRIMERA

Lectura del Llibre de la Saviesa

(4,7-15)

El just, ni que mori aviat, trobarà el repòs, perquè no són la llarga vida o el nombre d'anys els qui donen la mesura d'una vellesa honorable: un home de seny és igual que si tingués els cabells blancs, i una vida neta val tant com una edat madura.

Déu s'ha complagut en la seva vida i l'ha estimat i, veient que vivia entre els pecadors, se l'ha endut. Se l'ha emportat abans no el pervertís la malícia, o l'engany no seduís la seva ànima, perquè l'encís de la dolenteria ofusca la bondat, i el remolí de les passions mina els esperits innocents.

En poc temps havia arribat a la maduresa d'una llarga vida. La seva ànima era agradable al Senyor, i per això el féu sortir de pressa d'entre els dolents.

Però la gent que ho veia no ho entenien ni sabia adonar-se d'aquesta veritat: que Déu dona als sants el favor i la gràcia, i ve a visitar els seus elegits.

SALM RESPONSORIAL

(22, 1-3.4.5.6; R/: 4ab)

R/. Ni quan passo per barrancs tenebrosos
no tinc por de res, perquè us tinc vora meu.

El Senyor és el meu pastor, no em manca res,
em fa descansar en prats deliciosos;
em mena al repòs vora l'aigua, i allí em retorna.
Em guia pels camins segurs
per l'amor del seu nom. **R/.**

Ni quan passo per barrancs tenebrosos
no tinc por de res,
perquè us tinc vora meu;
la vostra vara de pastor
m'asserena i em conforta. **R/.**

Davant meu pareu taula vós mateix,
i els enemics ho veuen;
m'heu ungit el cap amb perfums,
ompliu a vessar la meva copa. **R/.**

Oh, sí! La vostra bondat i el vostre amor
m'acompanyen tota la vida,
i viuré anys i més anys
a la casa del Senyor. **R/.**

AL·LELUIA

(Ap. 2, 10c)

R/. Al·leluia

V/. “Sigues fidel fins a la mort –diu el Senyor-,
i et donaré la corona de la vida.”

R/. Al·leluia

EVANGELI

Lectura de l'evangeli segons sant Lluç

(21, 12-15.16c-19)

En aquell temps, Jesús digué als seus deixebles:

“Se us enduran detinguts, us perseguiran, us conduiran a les sinagogues o a les presons, us presentaran als tribunals dels reis o als governadors, acusats de portar el meu nom. Serà una ocasió de donar testimoni.

Feu el propòsit des d'ara de no preparar-vos la defensa: jo mateix us donaré una eloqüència i una saviesa, i cap dels vostres acusadors no serà capaç de resistir-la o de contradir-la.

En mataran alguns de vosaltres, i sereu odiats de tothom pel fet de portar el meu nom. Però no es perdrà ni un dels vostres cabells. Sofrint amb constància us guanyareu per sempre la vostra vida.”

Francisco Castelló Aleu nació en Alicante el año 1914. Estudió en Lleida y Barcelona, y se dedicó activamente al apostolado, sobre todo entre los jóvenes, destacando siempre por su alegría y generosidad. Tras declararse católico, es condenado a muerte; en esta circunstancia, alienta a sus compañeros, perdona a los que atentan contra su vida y muere fusilado el 29 de septiembre de 1936, en el Cementerio de Lleida.

Oficio de lectura

SEGUNDA LECTURA

De una carta del beato Francisco Castelló, escrita en la cárcel a sus hermanas Teresina y María.

(Il Servo di Dio Francesc Castelló Aleu, Ciudad del Vaticano 1988, p. 25-26)

Ofrezco a Dios los sufrimientos de esta hora

Acaban de leerme la pena de muerte y jamás he estado tan tranquilo como ahora. Estoy seguro de que esta noche me hallaré con mis padres en el cielo. Allí os espero a vosotras.

La providencia de Dios ha querido escogerme a mí como víctima de los errores y pecados cometidos por nosotros. Voy con gusto y tranquilidad a la muerte. Nunca como ahora tendré tantas probabilidades de salvación.

Se ha terminado mi misión en esta vida. Ofrezco a Dios los sufrimientos de esta hora.

No quiero, en absoluto, que ninguno llore por mí: ésta es la única cosa que os pido. Estoy muy contento, muy contento. Os dejo con pena a vosotras, que tanto os he amado, pero ofrezco a Dios este cariño y todos los lazos que me atan en este mundo.

Teresita: ¡Sé valiente! ¡No llores por mí! Soy yo quien he tenido una suerte inmensa y no sé cómo dar gracias a Dios. He cantado del mejor modo: “Arriba, falta sólo una jornada de camino”. Perdóname las penas y sufrimientos que te puedo haber causado involuntariamente. Siempre te he querido mucho. No quiero que tú llores por mí, ¿lo entiendes?

María: pobre hermanita mía. También tú debes ser valiente y no te dejarás abatir por este golpe de la vida. Si Dios te da hijos, les darás un beso de mi parte, de parte de su tío que los amará desde el Cielo...

RESPONSORIO

R/. Dios nos contempla, Cristo y sus ángeles nos miran mientras luchamos por la fe.

*Qué dignidad tan grande, qué felicidad tan plena, es luchar bajo la mirada de Dios y ser coronados por Cristo.

V/. Revistámonos de fuerza y preparémonos para la lucha con un espíritu indoblegable, con una fe sincera, con una total entrega.

*Qué dignidad tan grande.

Celebración Eucarística

(Del común de mártires)

COLECTA

Dios todopoderoso y eterno,
que diste al beato Francisco
en su juventud la firmeza de la fe
y el ardor de la caridad en su martirio;
concédenos a nosotros, tus fieles,
que imitando a Cristo,
crezcamos en tu amor y en el del prójimo.
Por nuestro Señor Jesucristo.

PRIMERA LECTURA

Lectura del libro de la Sabiduría

(4, 7-15)

El justo, aunque muera prematuramente, tendrá el descanso. Vejez venerable no son los muchos días, ni se mide por el número de años; que las canas del hombre son la prudencia, la edad avanzada, una vida sin tacha.

Agradó a Dios, y Dios lo amó, vivía entre pecadores, y Dios se lo llevó; lo arrebató, para que la malicia no pervirtiera su conciencia, para que la perfidia no sedujera su alma. La fascinación del vicio oscurece lo bueno, el vértigo de la pasión pervierte una mente sin malicia.

Madurando en pocos años, llenó mucho tiempo. Como su alma era agradable a Dios, lo sacó aprisa de en medio de la maldad. Lo vieron las gentes, pero no lo entendieron, no reflexionaron sobre ello; la gracia y la misericordia son para los elegidos del Señor y la visitación para sus santos.

SALMO RESPONSORIAL

(22, 1-3.4.5.6. R/.: 4 ab)

R/. Aunque camine por cañadas oscuras,
nada temo, porque tú vas conmigo.

El Señor es mi pastor, nada me falta:
en verdes praderas me hace recostar;
me conduce hacia fuentes tranquilas
y repara mis fuerzas. **R/.**

Me guía por el sendero justo,
por el honor de su nombre.
Aunque camine por cañadas oscuras,
nada temo, porque tú vas conmigo:
tu vara y tu cayado me sosiegan. **R/.**

Preparas una mesa ante mí
enfrente de mis enemigos;
me unges la cabeza con perfume,
y mi copa rebosa. **R/.**

Tu bondad y tu misericordia me acompañan
todos los días de mi vida,
y habitaré en la casa del Señor
por años sin término. **R/.**

ALELUYA

(Ap. 2, 10c)

R/. Aleluya.

V/. Sé fiel hasta la muerte, dice el Señor,
y te daré la corona de la vida.

R/. Aleluya.

EVANGELIO

Lectura del santo Evangelio según San Lucas (21, 12-15.16c-19)

En aquel tiempo, dijo Jesús a sus discípulos:

Os echarán mano, os perseguirán, entregándoos a los tribunales y a la cárcel, y os harán comparecer ante reyes y gobernadores por causa de mi nombre: así tendréis ocasión de dar testimonio.

Haced propósito de no preparar vuestra defensa: porque yo os daré palabras y sabiduría a las que no podrá hacer frente ni contradecir ningún adversario vuestro.

Matarán a algunos de vosotros, y todos os odiarán por causa de mi nombre. Pero ni un cabello de vuestra cabeza perecerá: con vuestra perseverancia salvaréis vuestras almas.

OH MÀRTIRS DEL CRIST

Oh màr - tirs del Crist! sou foc i em - bran -
 zi - da; no hi ha a - mor més gran que do -
 nar la vi - da.

Estrofes

1. Llo - em Crist Se - nyor queus féu tri - om - far;

fins per qui us oc - ci vau sa - ber pre - gar.

2. Lloem Crist Senyor / pel qual tot reneix; / quan es rega amb sang / la fe augmenta i creix.
 3. Lloem Crist Senyor / que venç amb la creu; / els qui heu mort per ell, / d'ell, amb goig viureu.

HIMNE DE PERSEVERANÇA

COR: A - munt, germans, fem nostra
 vi - al Je - sús Rei nos - tra ens va al da -
 vant. A - munt, que és sols ca - mí d'un

di - a. A - munt, ger - mans, pu - gem can -

tant! Pu - gem can - tant, pel dret ca - mí pu -

gem, i a nostre Rei se - guim, i a nostre Rei se -

guim. Per - se - ve - rem, per - se - ve -

rem, que ja amb la mà to - quem al cim,

que ja amb la mà to - quem al cim.

ESTROFA: Pu - gem can - tant amb veu se -

re - na l'him - ne sa - grat de nos - tra

fa, en ar - ri - bant a la ca -

re - na veu - rem un oel pur i se -

al OOR.
ré, veu - rem un oel pur i se - ré.

Goigs en lloança del Beat Francesc de P. Castelló i Aleu

Puix que tens mirada franca
i ets heroi de la virtut,
Oh Francesc, ànima blanca,
protegeix la joventut.

Una mare que educava
cada fill per terra i cel,
féu de tu una joia blava
tan brillant com un estel.
Esqueixada aquella branca,
vols dels teus ser ferm escut...

Des que el Crist has pogut rebre,
dins el cor li fas bon lloc;
et poleixes com l'orfebre
amb la llima i amb el foc.
Ja la teva vida es tanca
al pecat, per habitud...

L'enyorança que et marcia
-de la mare i del país-
et farà fill de Maria
i en l'estudi més precís.
Fas camí i res no entrebanca
el teu pas ben resolut...

Preparat per a la vida
amb l'estudi conscient
el treball farà reeixida
noble ruta en creixement.
Per la joia res no et manca
quan l'amor t'ha somrigut...

Contemplant joventut trista
tan faltada d'ideals,
amb la torxa fejjocista
vols guiar-la als cims més alts.

Llum de fe dels cors arranca
el teu verb i el teu ajut...

Quan vindrà negre celatge
sols de Crist seràs soldat,
el valor del teu coratge
per tot Lleida es pregonat.
La destrall de l'odi esbranca
fruits madurs en plenitud...

Et preparen ben a posta
un parany acorador
però tu dius la resposta,
"Sóc catòlic", sense por.
El mal vent torç la salanca;
tu ets un roure en fortitud...

Veus el cel que ja t'espera,
i en aquell darrer moment
escriuràs el que delera
el teu cor i el pensament:
pau i amor, perns de palanca
entre tu i els que has volgut...

El martiri t'asserena
i amb la força dels teus cants,
abastaves la carena
on el Crist congrega els sants.
Ara, al cor no posis tanca,
vetlla el món esmaperdut...

Puix que tens mirada franca
i ets heroi de la virtut,
Oh Francesc, ànima blanca,
protegeix la joventut.

Text: Lluís Badia i Torras